ପିପିକେ ଗୋପାଲନ୍ ନାମ୍ବିୟାର

ବନାମ

ପିପିକେ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ନାମ୍ବିୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 7,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି.ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଇଚ୍ଛାପତ୍ର - ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ - ବାସ୍ତବିକ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବା ଦରକାର - ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପଞ୍ଜିକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଅସିଦ୍ଧତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ନାହିଁ - ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସଠିକତା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ - ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ବୈଧ ହେବ ।

ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ସାଧାରଣତଃ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ହଟାଯାଇ ନଥିଲା । ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ଇଚ୍ଛାରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ଠିକ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଭାଜନ ଡିକ୍ରିରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଡିକ୍ରିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଲେ : ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା । କିନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତ, ସଂଗତ ଏବଂ ବୈଧ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ଥିବା ଦରକାର, କେବଳ ସନ୍ଦେହପରାୟଣ ମନର କଳ୍ପନା ନୁହେଁ ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରିଥିଲେ,ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାତା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଆଦେଶ 8 ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନୁମତି ସହିତ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଧା ନଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଅବୈଧତା ଦାବି କରାଯିବ । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ପ୍ରମାଣଦାତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କଥିତ ଚାପ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଜେରାରେ ମଧ୍ୟ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସତ୍ୟତାକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜିଲ୍ଲା ମୁନସିଫଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିତ୍ତିହୀନ । ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନପାଇ ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଅଲଟାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଭାଜନରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯିବ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1368/1978 ।

S.A. Nos. 753 ଏବଂ 977/1975 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 23.11.77 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ପି.ଏସ୍. ପୋଟୀ ଏବଂ ଭି. ବି. ସାହାରିଆ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଏ.ଏସ୍. ନାମ୍ବିଆର ଏବଂ ପି. କେ. ମନୋହର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଆବେଦନକାରୀ, ପାୟୋଲି ଜିଲ୍ଲା ମୁନସିଫ ଅଦାଲତର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା OS 199/68 ରେ ପ୍ରଥମ ବାଦୀ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାରାଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ 1.11.55 ତାରିଖର Ex.B-12 a ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡିକ୍ରିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭାଜନରୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପିଲ ଅଦାଲତର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲା ଏବଂ 23.11.77 ତାରିଖର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 753/75 ଓ 977/75 ରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ବଜାୟ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ନାମ୍ବିଆର ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2, 4 ଏବଂ 11 ମୃତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ବଦଳାଯାଇ ନଥିବାରୁ, ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଆଧାର ପାଉନାହୁଁ । ନିର୍ବିବାଦଭାବେ, ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ନିଜ-ନିଜ ଅଂଶକୁ ନିବନ୍ଧିତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆଦେଶ 22 ନିୟମ 10 CPC ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ପୂର୍ବରୁ ନଥିରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିବା ହୋଇଛି । ତେଣୁ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ L.R. ଙ୍କୁ ନଥିରେ ଆଣିବା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ସ୍ଥାନ ବିନିମୟ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜୁଛୁ ତାହା ହେଉଛି Ex.B-12 ର ବୈଧତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମ୍ମାଙ୍କର ଏକ ଭରଣପୋଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା, EX.A- 2 ତାରିଖ 17.12.41 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଅଂଶ ଥିଲା, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚୀ - A ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ, ଯଥା, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଜଣେ କୁଞ୍ଚପ୍ପନ ନାମ୍ବିଆରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ତାଙ୍କ ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମ୍ମାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମାଆ, Ex.B -୧୨ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ପଞ୍ଜିକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ

ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କିଛି ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ପ୍ରଥମତଃ, ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମା' ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିନଥାନ୍ତେ; ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର, ଯଦିଓ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ, ମାମଲାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ DW-1 ଏବଂ 2 ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଦୂର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏଗୁଡ଼ିକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଏକ ବିଶାଳ ସୁବିଧା ଏବଂ DW-2 ର କୌଣସି ସ୍ୱାକ୍ଷରର ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଅଙ୍ଗୁଠି ଛାପର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନ ଉପରେ, ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଏକ କାରଣ ହେଉଛି ଏହା ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଏବଂ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ଠିକ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, DW- 2 ର ପ୍ରମାଣରେ ଥିବା ଅସଙ୍ଗତି, ଏକ ପ୍ରମାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବୈଧତାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରେ ନାହିଁ ।ଆବେଦନରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଆଡକୁ ନ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ନୁହଁନ୍ତି । ସମ୍ମାନନୀୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ମତାମତକୁ ବୁଝିବାରେ ଆମେ ଅସମର୍ଥ ଅଟୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ପୁଅକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମଗ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ସନ୍ଦେହଜନକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, 1.11.55 ରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ପଞ୍ଜୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 8 ବର୍ଷ ପରେ 1963 ରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଅବୈଧତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଆଦେଶ 8 ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଅନୁମତି ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ DW- 1 ଭାବେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟଦାତା DW- 2 ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ କୌଣସି କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା

ଆରୋପିତ ଚାପ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜେରାରେ ମଧ୍ୟ, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ସଠିକତାକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜିଲ୍ଲା ମୁନସିଫଙ୍କ ମନରେ ଜନ୍ମିଥିବା ସନ୍ଦେହର କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ତଥ୍ୟାଧାର ବିନା ନିଜ ମନଗଢ଼ାଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପ୍ରମାଣର ଯାଞ୍ଚ ନକରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ବାହାର କରି କେବଳ ଏକ ବାକ୍ୟରେ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଓଲଟାଇଛନ୍ତି । ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ଯେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଇଚ୍ଛାପତ୍ରକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ବୈଶିଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବ, ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ବୈଧ ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିବା ମନର କଳ୍ପନା ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ମୁନସିଫଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, Ex.B-12 ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏହି ବିଭାଜନରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।